

Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie

48 MSKN 2019

„MIĘDZYNARODOWE SEMINARIUM KÓŁ NAUKOWYCH.
KOŁA NAUKOWE SZKOŁĄ TWÓRCZEGO DZIAŁANIA”

STRESZCZENIA WYSTĄPIEŃ

**Sekcja Nauk Biologicznych * Sekcja Nauk Medycznych
Sekcja Nauk Weterynaryjnych * Sekcja Nauk Zootechnicznych**

Olsztyn 11-12 kwietnia 2019

Studenckie Naukowe Koło Genetyczne
Opiekun: dr Barbara Wojtasik
Uniwersytet Gdański
Wydział Biologii

Zróżnicowanie populacji kundli (*Canis lupus familiaris* L.) w Trójmieście

Mateusz Paweł Kaszubski
Małgorzata Karolina Sakowicz

Pies domowy (*Canis lupus familiaris* L.) uznawany jest za odrębny gatunek lub podgatunek wilka szarego, od którego w dobie ewolucji odłączył się na obszarze Azji Wschodniej. Szacuje się, że udomowienie psa miało miejsce około 12-17 tysięcy lat temu. Pies domowy w obrębie gatunku został podzielony na wiele grup, obejmujących przedstawicieli gatunku, charakteryzujących się określonymi cechami, co określono mianem rasy. Obok psów rasowych uzyskanych na drodze planowanego selekcjonowania i krzyżowania istnieje grupa psów określana jako psy nierasowe, wśród nich mieszańce i kundle. Psy nierasowe nie posiadają cech charakterystycznych dla rasy, przy czym mieszańce to potomkowie psów różnych ras a kundle krzyżują się na drodze doboru naturalnego. Mylnie używa się pojęcia kundel i mieszaniec jako synonimów. Podczas prowadzenia badań nad pochodzeniem ewolucyjnym psów zaobserwowano, że kundle wykazują jednorodność genotypową i są genetycznie odmienne od psów czystorasowych w skutek czego kundle można sklasyfikować jako odrębną rasę psa, posiadającą charakterystyczne cechy, która jest najbliższej spokrewniona z praprzodkiem psa domowego. Obecna światowa populacja psów liczy około 1 miliarda z czego trzy czwarte stanowią psy określane mianem kundli, czyli takie, które rozmnażają się na drodze doboru losowego a źródłem selekcji w obrębie tej rasy jest ewolucja, która eliminuje osobniki słabe i nieprzystosowane do środowiska oraz jego zmian. Dane literaturowe dotyczące psów rasowych i kundli stanowią odrębne zagadnienia. Zróżnicowanie genetyczne i fenotypowe psów rasowych jest omówione w bogatej literaturze przedmiotu. Natomiast w przypadku kundli, pomimo ich różnorodności fenotypowej jest niedostatek danych literaturowych, w wyniku czego duża populacja psów stanowi nierozpoznany problem naukowy pod względem zróżnicowania genetyczno-populacyjnego.

Celem pracy było poznanie zróżnicowania genetyczno-populacyjnego kundli (*Canis lupus familiaris* L.) w Trójmieście bazując na obserwacji fenotypów osobników przebywających w schroniskach. Podczas badania analizowano cechy takie jak: wielkość osobników, kształt uszu, umaszczenie oraz rodzaj i długość sierści psów.